

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Min Moder

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1220. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1822_370-txt-shoot-idm298/facsimile.pdf (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Lof, Fader, som dog, for I tan,
 Mig lærde Moders-Maal!
 Lof, Du, som fødte mig til Daad,
 Indvandede mig Livets Haad!

Min Fæstter seher, og jeg veed,
 Han vil til Sten nedtræde,
 Hvor dødt end Orm-Land mig beed,
 Skal jeg ham see med Glæde!
 O! dødt det Ord Du prænted ind,
 Saa Moders-Maal, i Dødens-Bind!

Det Livets Ord jeg begger saa,
 Trøst Orme, Vand og Bøse:
 Af Vind skal Dødnings-eploare
 Og Kælleren hofkose,
 Naar Karen droner saa i Skov,
 At Stjerner falde, Hjerte-Loe!

Naar Herren under Hoved-Skud
 Fra Himlen aabnabare,
 For i sit hele Hylgen-Kuld
 Saa Jo den af forskare,
 Mit haad med ham var Gæt i Haad
 Opbaare i Hjertes-Madbeat!

Det er et Haad, o Moder sin!
 Som Hjertet kan hufnare;
 Et Varsel er det Jorde-Lin,
 Du lagdes med i Dvale,
 For Straale-Kjortlen let og grad,
 Du bare Kal som Christi Gvad!

Det Raar, Smil ei fant i Gvad,
 Din Afkom det Kal are;
 Na spæde Son Du midt det gav
 Med Hjertets Regnbue-Barer;
 Det følge ham, og Alten haad,
 Til det opbaare i Gode-Maad!

Saa er Din Væl ei heller død,
 Hvor Hjerte raader Lunge,
 Din Væl med den, i Lyk og Nød,
 Skal tale, hede, smuge;

Dit Hjerte-Sul med Hylent-Klang
 Kun endes Kal i Indel-Sang!

O, Moder! løf fra Gode-Seng,
 Jalen hede Fader hlemme,
 Du aander saa min Hørpe-Strang,
 Det som jeg grandt hencemme;
 Den truer vorer Bugt og Hav
 Med alle Dankest Moders-Gaad!

Ja, Oldemoder saur og sint!
 I Dødens Skagge-Dale,
 Tu lagdes, med Dit Jorde-Lin,
 Kun og i Vinter-Dvale;
 Lil Væne-Fred og Fiende-Stam
 Du sigte saart i Svane-Ham!

Naar Funet knitter, Luere gaere,
 Ferkender Herrens Komme,
 Af Gvaden Du med Fred opfaare,
 At here Herrens Domme,
 Som Væl med ham i Sandheds Raad
 At bare Hjertes-Madbeat!

Det kaldt Dit Maal von Gode-Seng,
 Men saur dog ei i Straven,
 Det giented i Din Hylter-Strang,
 Saar Hylt i Hime-Staven,
 Der saurdes det af ham, Du Mid
 Saa Raar-Smil i Nødens Lid!

Det klinger nu von Kirke-Saard
 Fra Svane-Sonnens Lunge,
 Som glødelig, naar Du opfaare,
 Skal Svane-Holmen lunge,
 Saa gammelt Dank, til evre Skue
 Han nemmer i Gude-Haad det Hye!

Saa veid, min Skæl, den Herres Naam,
 Som kaldte Dødens Dage,
 Som kom fra Graaven, ud til Gavn,
 Med Lof og Liv tilbage,
 Som med sit Væl, for vi det veed,
 Dyrakter Sten til Hertilighed!

